

ΠΟΙΗΣΗ

ΤΗΣ

ΚΑΡΔΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ
ΕΜΠΝΕΥΣΗ, ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ

Αυτή η συλλογή ποιημάτων αναπτύχθηκε μέσα από το πρόγραμμα **Moving Beyond - innovative learning tools for personal and professional development of youth** (2018-2-RO01-KA205-049977). Τα ποιήματα αυτά έχουν επιλεγεί από ειδικούς στον τομέα της νεολαίας, από τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και την Κύπρο.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΤΕ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΛΙΣΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

- **Ιθάκη** - Του Κ.Π. Καβάφη3
(*Ανήκειν, κίνητρο, ταξίδι*)
- **Αγαπάω** - Του Νίκου Καββαδία.....4
(*εσωτερική φωνή, αυθεντικότητα, ζωή*)
- **Ο Μοναχικός** - Του Φρίντριχ Νίτσε.....5
(*στοχασμός, μοναχικότητα, εσωτερική αλήθεια*)
- **Αργοπεθαινει (Muere lentamente)** - Της Martha Madeiros6
(*επιλογές ζωής, εσωτερική φωνή, έμπνευση*)
- **Αισιοδοξία** - Του Κώστα Καρυωτάκη7
(*αισιοδοξία, θετική στάση, πόλεμος*)
- **Τα ετεροθαλή** - Του Οδυσσέα Ελύτη8
(*εποχή, φύση, παρατήρηση*)
- **Ο άνεμος και η άνοιξη**- Του Γιώργου Σαραντάρη9
(*επίγνωση, παρατήρηση, δύναμη της φύσης*)
- **Η Ευτυχία** - Του Κωστή Παλαμά10
(*δύναμη, αγάπη, κατάσταση βαθιάς και διαρκούς ικανοποίησης*)
- **Η χαρά** - Του Νίκου Καρούζου11
(*συναίσθημα, αντίληψη, ζωή*)
- **Ο Ξενώνας** - Του Rumi12
(*στάση ζωής, αποδοχή και κατανόηση, έμπνευση*)
- **Διαγαλαξιακό** - Του Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου13
(*σύμπαν, έμπνευση, πρόθεση*)
- **Caminate no hay camino**- Του Αντόνιο Ματσάδο14
(*αυθεντικό μονοπάτι, ζωή, τίποτα δεν μπορεί να αναιρεθεί*)
- **Πρόσκληση**- Της Oriah Mountain Dreamere15
(*προσωπική αλήθεια, ακεραιότητα, ικανοποίηση ζωής*)
- **Το ταξίδι** - Της Mary Oliver16
(*εσωτερική φωνή, αυθεντικός τρόπος, κάλεσμα ζωής*)

ΙΘΑΚΗ

Του Κ.Π.Καβάφη

Ανήκειν, κίνητρο,
ταξίδι

Σα βγεις στον πηγαιμό για την
Ιθάκη,
να εύχεται να 'ναι μακρύς ο
δρόμος,
γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος
γνώσεις.
Τους Λαιστρυγόνας και τους
Κύκλωπας,
τον θυμωμένο Ποσειδώνα μη
φοβάσαι,
τέτοια στον δρόμο σου ποτέ σου
δεν θα βρεις,
αν μόν' η σκέψις σου υψηλή,
αν εκλεκτή
συγκίνησις το πνεύμα και το σώμα
σου αγγίζει.
Τους Λαιστρυγόνας και τους
Κύκλωπας,
τον άγριο Ποσειδώνα δεν θα
συναντήσεις,
αν δεν τους κουβανείς μες στην
ψυχή σου,
αν η ψυχή σου δεν τους στήνει
εμπρός σου.

Να εύχεται να 'ναι μακρύς ο
δρόμος.
Πολλά τα καλοκαιρινά πρωιά να
είναι που με τι ευχαρίστηση,
με τι χαρά
θα μπαίνεις σε λιμένας
πρωτοϊδωμένους
να σταματήσεις σ' εμπορεία
Φοινικικά,
και τες καλές πραγμάτειες ν'
αποκτήσεις,
σεντέφια και κοράλλια,
κεχριμπάρια κι έβενους,
και ηδονικά μυρωδικά κάθε λογής,
όσο μπορείς πιο άφθονα ηδονικά
μυρωδικά
σε πόλεις Αιγυπτιακές πολλές να
πας,
να μάθεις και να μάθεις απ' τους
σπουδασμένους.

Πάντα στον νου σου να 'χεις την
Ιθάκη.
Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός
σου.
Αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου.

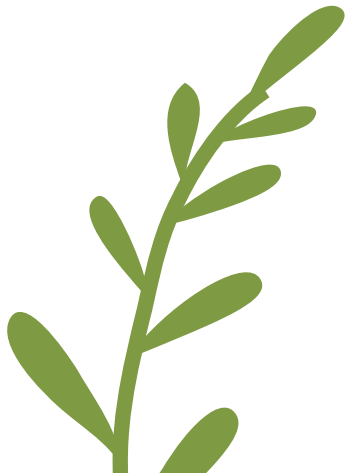
ΑΓΑΠΑΩ

Του Νίκου Καββαδία

εσωτερική φωνή,
αυθεντικότητα, ζωή

Αγαπάω τ' ό,τι θλιμμένο στον
κόσμο,
Τα θολά τα ματάκια, τους
άρρωστους ανθρώπους,
Τα ξερά, γυμνά δέντρα και τα έρημα
πάρκα,
Τις νεκρές πολιτείες, τους
τρισκότεινους τόπους.
Τους σκυφτούς οδοιπόρους που μ
ένα δισάκι
Για μια πολιτεία μακρινή ξεκινάνε.
Τους τυφλούς μουσικούς των
πολύβουων δρόμων,
Τους φτωχούς, τους αλήτες, αυτούς
που πεινάνε
Τα χλωμά τα κορίτσια που πάντα
προσμένουν
Τον ιππότη που είδαν μια βραδιά
στο όνειρό τους
Να φανεί απ τα βάθη του
απέραντου δρόμου

Τους κοιμώμενους κύκνους πάνω
στ' ασπροφτερό τους
Τα καράβια που φεύγουν για
καινούρια ταξίδια
Και δεν ξέρουν καλά αν θα
γυρίσουν ποτέ πίσω
Αγαπάω, και θα θελα μαζί τους να
πάω,
Κι ούτε πια να γυρίσω
Αγαπάω τις κλαμένες, ωραίες
γυναίκες
Που κοιτάνε μακριά, που κοιτάνε
θλιμμένα.
Αγαπώ σε τούτον τον κόσμο ό, τι
κλαίει
Γιατί μοιάζει με μένα.

Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ

Του Φρίντριχ Νίτσε

στοχασμός, μοναχικότητα,
εσωτερική αλήθεια

Σιχαίνομαι ν' ακολουθώ,
σιχαίνομαι και να καθοδηγώ.
Να υπακούω; Όχι! Και να κυβερνώ;
Ούτε και τούτο!
Όποιος δεν φοβάται τον εαυτό του,
φόβο δεν προκαλεί.
Και μόνον όποιος φόβο προκαλεί,
μπορεί να οδηγήσει άλλους.
Σιχαίνομαι ακόμα και να καθοδηγώ
τον εαυτό μου!
Μ' αρέσει, όπως στα ζώα του
δάσους και της θάλασσας,
να χάνομαι για λίγο.
Να κάθομαι ανακούρκουδα σε μια
ερημιά
και να στοχάζομαι,
να ξαναφέρνω πάλι πίσω τον εαυτό
μου από μακριά,
πλανεύοντάς τον για να γυρίσει
ξανά σ' εμένα.

ΑΡΓΟΠΕΘΑΙΝΕΙ (MUERE LENTAMENTE)

Της Martha Madeiros

επιλογές ζωής, εσωτερική
φωνή, έμπνευση

Αργοπεθαίνει όποιος γίνεται σκλάβος της συνήθειας, επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα τις ίδιες διαδρομές, όποιος δεν αλλάζει το βήμα του, όποιος δεν ρισκάρει να αλλάξει χρώμα στα ρούχα του, όποιος δεν μιλάει σε όποιον δεν γνωρίζει.

Αργοπεθαίνει όποιος έχει την τηλεόραση για μέντορα του

Αργοπεθαίνει όποιος αποφεύγει ένα πάθος, όποιος προτιμά το μαύρο αντί του άσπρου και τα διαλυτικά σημεία στο “ι” αντί τη δίνη της συγκίνησης αυτήν ακριβώς που δίνει την λάμψη στα μάτια, που μετατρέπει ένα χασμουρητό σε χαμόγελο, που κάνει την καρδιά να κτυπά στα λάθη και στα συναισθήματα.

Αργοπεθαίνει όποιος δεν «αναποδογυρίζει το τραπέζι» όταν δεν είναι ευτυχισμένος στη δουλειά του, όποιος δεν ρισκάρει τη σιγουριά του, για την αβεβαιότητα του να τρέξεις πίσω από ένα όνειρο, όποιος δεν επιτρέπει στον εαυτό του, έστω για μια φορά στη ζωή του, να ξεγλιστρήσει απ’ τις πάνσοφες συμβουλές. Αργοπεθαίνει όποιος δεν ταξιδεύει, όποιος δεν διαβάζει, όποιος δεν ακούει μουσική, όποιος δεν βρίσκει το μεγαλείο μέσα του. Αργοπεθαίνει όποιος καταστρέφει τον έρωτά του, όποιος δεν αφήνει να τον βοηθήσουν, όποιος περνάει τις μέρες του παραπονούμενος για τη κακή του τύχη ή για τη βροχή την ασταμάτητη.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Του Κώστα Καρυωτάκη

αισιοδοξία, θετική στάση,
πόλεμος

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε
φτάσει στο μαύρο αδιέξοδο,
στην άβυσσο του νου.

Ας υποθέσουμε πως ήρθανε τα
δάση μ' αυτοκρατορικήν εξάρτυση
πρωινού
θριάμβου, με πουλιά, με το φως τ'
ουρανού
και με τον ήλιον όπου θα τα
διαπεράσει.

Ας υποθέσουμε πως είμαστε εκεί
πέρα,
σε χώρες άγνωστες, της Δύσης, του
Βορρά
ενώ πετούμε το παλτό μας στον
αέρα,
οι ξένοι βλέπουνε περίεργα,
σοβαρά.
Για να μας δεχτεί κάποια λαίδη
τρυφερά,
έδιωξε τους υπηρέτες της ολημέρα.

Ας υποθέσουμε πως του καπέλου ο
γύρος
άξαφνα εφάρδυνε, μα εστένεψαν,
κολλούν
τα παντελόνια μας, και, με του
πτερνιστήρος
το πρόσταγμα, χιλιάδες άλογα
κινούν.
Πηγαίνουμε —σημαίες στον άνεμο
χτυπούν—
ήρωες σταυροφόροι, σωτήρες του
Σωτήρος.

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε
φτάσει
από εκατό δρόμους τα όρια της
σιγής,
κι ας τραγουδήσουμε, το τραγούδι
να μοιάσει
νικητήριο σάλπισμα, ξέσπασμα
κραυγής—
τους πυρρούς δαίμονες, στα έγκατα
της γης,
και, ψηλά, τους ανθρώπους να
διασκεδάσει.

ΤΑ ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ

Του Οδυσσέα Ελύτη

εποχή, φύση, παρατήρηση

Άνοιξη θρύψαλο μενεξεδί

Άνοιξη χνούδι περιστέρας

Άνοιξη σκόνη μυριόχρωμη

...

Άνοιξη πίκρισμα του σκίνου

Άνοιξη άζωτο της αμασχάλης

Άνοιξη σουσάμι αόρατο

...

Άνοιξη μυρμηγκιά της μέρας

Άνοιξη αίμα του βολβού

Άνοιξη οπλο πολυβόλο απύλωτο

...

Άνοιξη τσίτι τσιτωμένο

Άνοιξη σφήκα του χεριού

Άνοιξη 'μη' 'θα μας δούνε' 'τέρας'

...

Άνοιξη κρύσταλλο και νίκελ

Άνοιξη παραπάτημα των κήπων

Άνοιξη 'Μήνιν άειδε...'

...

Άνοιξη μισοζαλισμένο ερείπιο

Άνοιξη κεφαλή Διός και πέλαγος

Άνοιξη Mercury Air Sedan

...

Άνοιξη μούρο αδάγκωτο

Άνοιξη βιδωτό φιλί

Άνοιξη χάσμα της λιποθυμιάς

...

Άνοιξη 37 και 2

Άνοιξη Love Amour και Liebe

Άνοιξη no nein και non!

...

Άνοιξη δόντι λυσσαλέο

Άνοιξη φούξια του παροξυσμού

Άνοιξη αρτεσιανόν ηφαίστειο

...

Άνοιξη σάλτο της ακρίδας

Άνοιξη μήτρα σκοτεινή

Άνοιξη πράξη ακατονόμαστη

...

Άνοιξη άνοιξη σαλπάροντας

Άνοιξη άνοιξη σημαιοστόλιστη

Άνοιξη 'αντίο αντίο παιδιά!'

Ο ΑΝΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΟΙΞΗ

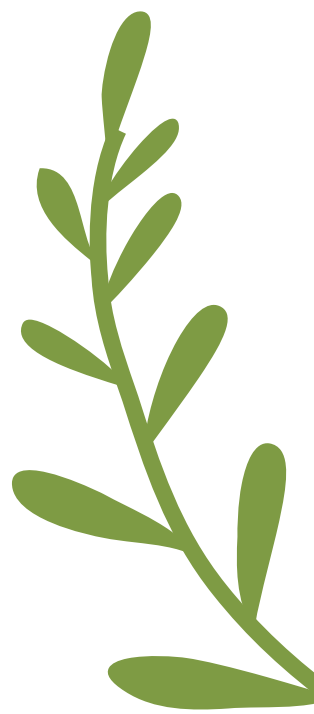
Του Γιώργου Σαραντάρη

επίγνωση, παρατήρηση,
δύναμη της φύσης

Ὁ ἄνεμος ρέει μέσα στήν καρδιά
μας
Σάν οὐρανός που ἔχασε τὸ δρόμο
Δέντρα προσπαθοῦν νὰ τοῦ δέσουν
τὰ χέρια
Ἄλλὰ μάταια κοπιάζουν

Ὁ ἄνεμος ἀναπνέει μέσα στήν
καρδιά μας
Σάν στρατός που ὀρμάει στὸν
ἀγῶνα
Τὸν καλωσορίζει ἡ ἀνοιξη στήν
κοιλιάδα
Τὸν χαιρετᾶνε τὰ ἀρώματα τῆς γῆς

Ἡ ἀνοιξη εἶναι μία παρθένα που
δὲν τὴν ξέραμε
Καὶ ὅλους μᾶς φίλησε μὲ θάρρος
προτοῦ τὸ ζητήσουμε
Τώρα ἀγκαλιάζει τὸν ἄνεμο καὶ
κάνει σὰν τρελὴ
Κι ἀναγκάζει κι ἐμᾶς νὰ τὸν
ἀγαπήσουμε

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Του Κωστή Παλαμά

δύναμη, αγάπη, κατάσταση
βαθιάς και διαρκούς
ικανοποίησης

Καθόμαστε σαν πάντα οι δύο
βράδυ στο σπίτι· αντικρινά της
εγώ γειρμένος στο βιβλίο,
σκυμμένη εκείνη στη δουλειά της.

Και το βιβλίο ήτανε σίχοι,
ψυχή από λάμψη και αρμονία
έτσι εκεί τ' άνοιξα στην τύχη,
και νά τί διάβασα:
«Ευτυχία!

Λουλούδι, σε ποιά χώρ' ανθίζεις,
σε ποió γιαλό, μαργαριτάρι;
Αστέρι, ποιές μεριές φωτίζεις,
και ποιές καρδιές, ουράνια χάρη;

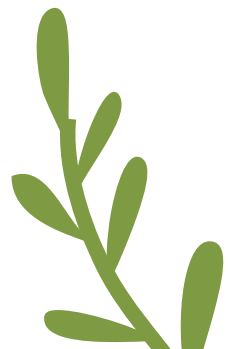
Πού, Χερουβείμ, φτερά διπλώνεις;
Νεράιδα, πού δροσολογιέσαι;
Είσαι διαμάντι και δε λιώνεις
ή καταχνιά είσαι και σκορπιέσαι;

Άδης, παράδεισος σε κρύβει;
στον κόσμο ή στην ερημία,
μες σε παλάτι ή σε καλύβι,
πες μου, πού βρίσκεσ', Ευτυχία;»

Δίχως τα μάτια απ' τη δουλειά της
να τα σηκώσει, εδώ αποκρίθη
τρεμουλιαστή με τη λαλιά της
μια μουσική στο σπίτι εχύθη.

Κι ένα καρδιόχτυπο με πιάνει,
κι αμίλητη λαχτάρα αιφνίδια,
γιατί πως άκουσα μου εφάνη
την Ευτυχία, την ίδια.

Η ΧΑΡΑ

Του Νίκου Καρούζου

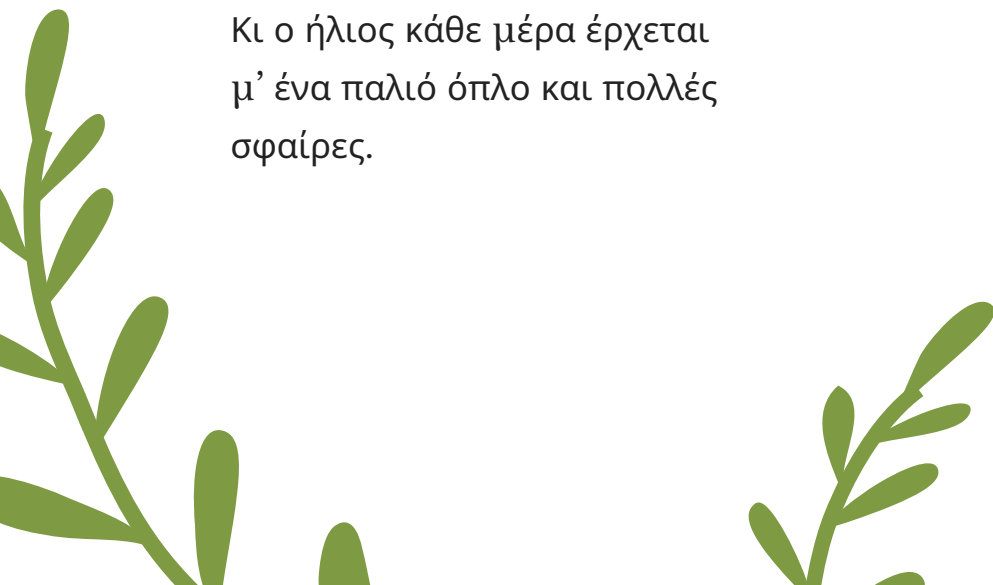
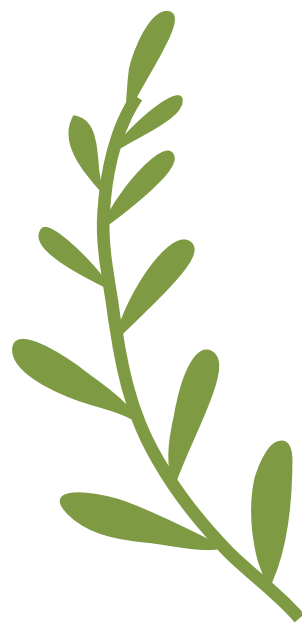
συναίσθημα, αντίληψη, ζωή

Να έχεις το κύμα να χάνεσαι στο
στήθος
έρημος ως τα σπλάχνα
δεν τραγουδάς
δεν ανοίγεις μες στη λησμονιά κι
ολοένα θυμάσαι
χρόνος αδηφάγος οπού σε κάνει
αυξανόμενο νεκρό.

Να έχεις το κύμα να χάνεσαι στο
στήθος
ή ο λαιμός να καίγεται –
ποιος άλλος θρίαμβος
των ηττημένων...

Α η χαρά μας είναι τρομερή με τ'
αστέρια
κομματιασμένα σε δροσερό
θάνατο.

Κι ο ήλιος κάθε μέρα έρχεται
μ' ένα παλιό όπλο και πολλές
σφαίρες.

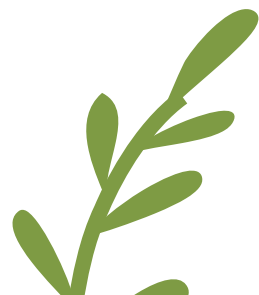
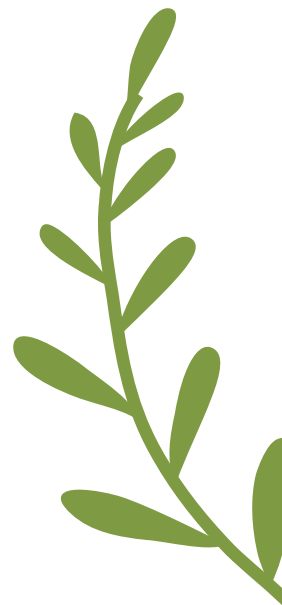

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ

Του Rumi

στάση ζωής, αποδοχή και
κατανόηση, έμπνευση

Ο άνθρωπος είναι ένας ξενώνας.
Κάθε μέρα ένας καινούργιος
ερχομός,
μια χαρά, μια θλίψη, μια κακία, μια
στιγμαία συνειδητοποίηση φτάνει
όπως ένας απρόσμενος επισκέπτης.
Υποδέξου τα όλα!
Ακόμα κι αν πρόκειται για ένα
πλήθος καημών,
που βίαια αδειάζουν το σπίτι από
τα έπιπλά του,
φέρσου σε κάθε καλεσμένο με
αξιοπρέπεια,
θα μπορούσε κάλλιστα να σε
ετοιμάζει
για μια χαρά καινούργια.
Τη νηφάλια σκέψη, την ντροπή, τη
υστεροβουλία,
υποδέξου τες στην πόρτα
χαμογελώντας και κάλεσέ τες μέσα.
Να είσαι ευγνώμων για καθετί που
έρχεται,
γιατί έχει σταλεί ως οδηγός απ' τον
επέκεινα κόσμο.

ΔΙΑΓΑΛΛΑΞΙΑΚΟ

Του Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου

σύμπαν, έμπνευση, πρόθεση

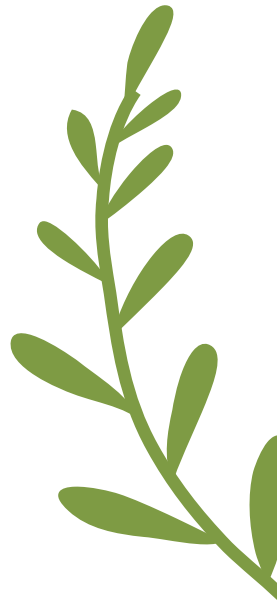
Λίγο η διάνοια,
λίγο το συναίσθημα,
να σου και το απότοκο ποίημα.

Η Μεγάλη Άρκτος χρειάζεται ένα
ποίημα.
Βρέθηκε κανείς να της το ταΐσει;

Το Σύμπαν ξέρει μόνο να
διαστέλλεται
από τον καιρό της Μεγάλης
Έκρηξης.
Κι έχω να δηλώσω πως δεν έτυχε
ποτέ να συνωμοτήσει
ολόκληρο για να καταφέρω εγώ κάτι
(Όχι πως περίμενα κάτι τέτοιο).

Μ' ακούει κανείς;
Αν δεν υπάρχει άλλος εκεί έξω,
τότε φοβάμαι πως πάει πολύς
χώρος χαμένος.

Τόσοι γαλαξίες
να μην έχουν κανέναν να τους
γράφει ποιήματα;

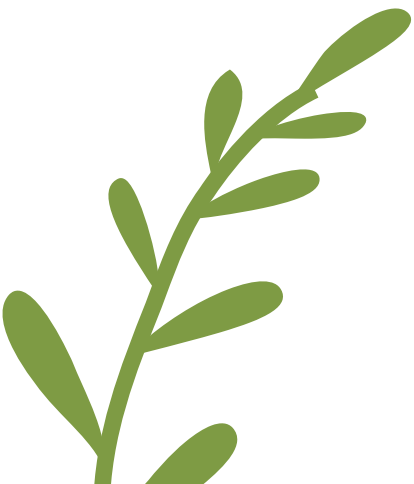
ΔΙΑΒΑΤΗ, ΔΕΝ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΡΟΜΟΣ

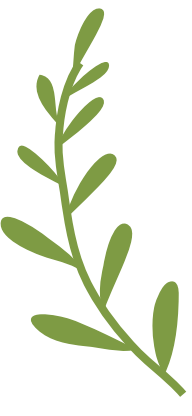
**Του Antonio
Machado**

αυθεντικό μονοπάτι, ζωή,
τίποτα δεν μπορεί να
αναιρεθεί

Όλα περνούν κι όλα μένουν,
αλλά δικό μας είναι το να περνάμε
να περνάμε κάνοντας δρόμους,
δρόμους πάνω στη θάλασσα.
Ποτέ δεν κυνήγησα τη δόξα,
ούτε ν' αφήσω στη μνήμη
των ανθρώπων το τραγούδι μου.
Εγώ αγαπώ τους ανεπαίσθητους
κόσμους,
τους αβαρείς και αβρούς,
σαν σαπουνόφουσκες.
Μ' αρέσει να τους βλέπω να
ζωγραφίζονται
από ήλιο και πορφύρα, να πετάνε
κάτω από το γαλανό ουρανό, να
πάλλουνκι αμέσως να σπάνε...
Ποτέ δεν κυνήγησα τη δόξα...
Διαβάτη, τα ίχνη σου είναι
μόνο ο δρόμος και τίποτε άλλο
Διαβάτη δεν υπάρχει δρόμος,
ο δρόμος γίνεται βαδίζοντας...

Βαδίζοντας γίνεται ο δρόμος
και γυρίζοντας το βλέμμα πίσω
φαίνεται το μονοπάτι
που ποτέ δε θα ξαναπατήσεις
Διαβάτη δεν υπάρχει δρόμος
μόνο απόνερα στη θάλασσα.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Της Oriah Mountain Dreamer

προσωπική αλήθεια, ακεραιότητα, ικανοποίηση ζωής

Δεν με ενδιαφέρει τι επάγγελμα κάνεις.
Θέλω να ξέρω για ποιο πράγμα πονάς, κι αν τολμάς να ονειρευτείς
ότι θα συναντήσεις αυτό που λαχταρά η καρδιά σου.

Δεν με ενδιαφέρει πόσων χρόνων είσαι .
Θέλω να ξέρω αν θα διακινδυνέψεις να γελοιοποιηθείς
για την αγάπη, για το όνειρο σου, για την περιπέτεια του να είσαι ζωντανός.

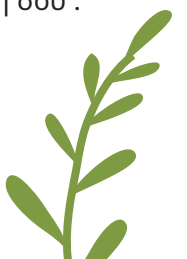
Δεν με ενδιαφέρει ποιοι πλανήτες πλαισιώνουν τη σελήνη σου.
Θέλω να ξέρω αν έχεις αγγίξει το κέντρο της ίδιας σου της θλίψης,
αν οι προδοσίες της ζωής σ' έχουν κάνει ανοιχτό
ή αν έχεις ζαρώσει και κλειστεί στον εαυτό σου από το φόβο περισσότερου πόνου.

Θέλω να ξέρω αν μπορείς να μείνεις με τον πόνο, το δικό μου ή το δικό σου,
χωρίς να κινηθείς για να τον κρύψεις ή να τον εξασθενίσεις ή να τον θεραπεύσεις.

Θέλω να ξέρω αν μπορείς να ζεις με τη χαρά, τη δική μου ή τη δική σου,
αν μπορείς να χορέψεις έξαλλα και να αφήσεις την έκσταση να σε γεμίσει ως τις άκρες των
δαχτύλων σου,
χωρίς να μας προειδοποιείς να προσέχουμε,
να είμαστε ρεαλιστές, να θυμόμαστε τους περιορισμούς της ανθρώπινης φύσης.

Δε με ενδιαφέρει αν η ιστορία που μου διηγείσαι είναι αληθινή.
Θέλω να ξέρω αν μπορείς ακόμη και να απογοητεύσεις τις προσδοκίες των άλλων,
αλλά να μη προσποιείσαι και να είσαι αληθινός μπροστά στον εαυτό σου.

Αν μπορείς , ακόμη και όταν κανείς δεν πιστεύει στις δυνατότητες σου,
εσύ να μη σβήνεις τη φλόγα που ζεσταίνει τη ψυχή σου
αν μπορείς να αντέξεις ακόμη και την κατηγορία της προδοσίας από τους άλλους ,
χωρίς να προδώσεις την ίδια την ψυχή σου και τα πιο όμορφα ιδανικά σου
αν μπορείς ακόμη και να είσαι άπιστος στα μάτια των άλλων αλλά αξιόπιστος μέσα στη ψυχή σου .

ΤΑΞΙΔΙ

Της Mary Oliver

εσωτερική φωνή, αυθεντικός
τρόπος

Μια μέρα ήξερες επιτέλους
τι έπρεπε να κάνεις, και ξεκίνησες,
αν και οι φωνές γύρω σου
φώναζαν συνεχώς τις
κακές συμβουλές τους
αν και το όλο το σπίτι
άρχισε να τρέμει
και αισθάνθηκες το παλιό δυνατό
τράβηγμα
στους αστραγάλους σου.

«Βελτίωσε τη ζωή μου!»
κάθε φωνή φώναζε.
Μα δεν σταμάτησες.
Ήξερες τι έπρεπε να κάνεις,
αν και ο άνεμος εξέταζε
με τα σκληρά του δάχτυλα
τα ίδια αυτά θεμέλια
αν και η μελαγχολία τους
ήταν τρομερή. Ήταν ήδη αρκετά
αργά, και ήταν μια άγρια νύχτα,
και ο δρόμος γεμάτος πεσμένα
κλαδιά και πέτρες.

Μα, σιγά-σιγά,
καθώς αφήνες τις φωνές τους πίσω,
τα αστέρια άρχισαν να καίνε
μέσα από τα φύλλα των νεφών,
και υπήρχε μια νέα φωνή,
την οποία σιγά-σιγά
αναγνώρισες ως δική σου,
που σε κράτησε συντροφιά
καθώς βηματίζες όλο και βαθύτερα
στον κόσμο,
αποφασισμένος να κάνεις
το μόνο πράγμα που μπορούσες να
κάνεις—
αποφασισμένος να σώσεις
τη μόνη ζωή που μπορούσες να
σώσεις.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ

Αυτό το εγχειρίδιο έχει δημιουργηθεί για να εξυπηρετήσει κάθε λειτουργό νεολαίας εκεί έξω. Γνωρίζουμε ότι η δουλειά σας ως λειτουργοί νεολαίας είναι απαιτητική. Επίσης, γνωρίζουμε ότι οι νέοι με λιγότερες ευκαιρίες έχουν ιδιαίτερες ανάγκες. Έτσι, συγκεντρώσαμε μερικά ποιήματα με σκοπό να σας βοηθήσουμε να ανανεώσετε τη δουλειά σας, να ενισχύσετε τις προσπάθειές σας και να αποκτήσετε κίνητρα τόσο για εσάς αλλά εσάς και για τους νέους με τους οποίους εργάζεστε.

Διαβάστε τα, απολαύστε τα και μοιραστείτε τα. Έχουν γραφτεί για να βοηθήσουν στη θετική αλλαγή και μεταμόρφωση των νέων σε ώριμους ενήλικες, ικανούς, υπεύθυνους, ευγενικούς, σίγουρους, αυθεντικούς και με στόχους.

Με όλη μας την αφοσίωση σε αυτήν την αλλαγή,

Οι συντονιστές της ποιητικής συλλογής:

- Bogdan Romanică – από τη Ρουμανία (από τον οργανισμό Dreams for Life)
romanica.bogdan@gmail.com
- Eleni Michail – από την Κύπρο (από τον οργανισμό allaZOYME)
elenimichail@gmail.com
- Ognian Gadoularov – από την Βουλγαρία (από τον οργανισμό Learning for Change Foundation) ogi@learningforchange.net

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.